

- Kommissionen har inte undersökt huruvida den omstridda stödåtgärden verkligen ledde till att de gynnade företagen tillerkändes en fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, detta trots det faktum att detta villkor är avgörande för om det ska anses föreligga statligt stöd, och att kommissionen således är skyldig att undersöka detta innan den kan slå fast att det föreligger ett statligt stöd, vid äventyr att dess motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF annars kan ha åsidosatts.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF, då kommissionen inte har gjort en korrekt bedömning av den omstridda åtgärdens selektiva karaktär.
- Artikel 185.2 b WIB 92, och det därav följande systemet med befrielse för överskjutande vinst ger möjligheter för samtliga företag som, faktiskt och rättsligt, befinner sig i en liknande situation och som utför ekonomiska transaktioner som är föremål för den omstridda åtgärden. Åtgärden är således inte begränsad till vissa företag som kan definieras på grund av särskilda egenskaper, och den är således inte selektiv i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- I andra hand görs det gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att slå fast att befrielsen för överskjutande vinst inte ingår som en del av referensregleringen. Befrielsen för överskjutande vinst, som är baserad på synergier och stordriftsfördelar med tillämpning av armlängdsprincipen, ingår som en del av de åtgärder som bestämmer den totala beskattningsbara vinsten, och den kan således inte betraktas som en avvikelse från referensregleringen som leder till selektivitet.
- I tredje hand görs det gällande att kommissionen inte lyckas styrka att armlängdsprincipen tillämpades felaktigt av *Belgische Rulingcommissie* vid tillämpningen av artikel 185.2 b WIB 92. Kommissionens resonemang är inte konsekvent och innehåller flera uppgifter som strider mot varandra eller inte uppfyller kravet på konsekvens.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen genom åläggandet av en återbetalningsskyldighet.
- Mot bakgrund av fast beslutspraxis från kommissionen som inte ifrågasätter tillämpningen av den internationellt vedertagna armlängdsprincipen, skulle det strida mot rättssäkerhetsprincipen att i det aktuella ärendet tillämpa ett föreläggande om återbetalning av det påstådda stödet. Det var nämligen inte möjligt att utifrån befintlig beslutspraxis och rättspraxis kunna förutse att artikel 185.2 b WIB 92 skulle strida mot artikel 107 FEUF.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Text av betydelse för EES) (EUT 2015, L 248, s. 9).

Överklagande ingett den 4 juli 2016 – Axel Springer mot EUIPO – Stiftung Warentest (TestBild)

(Mål T-359/16)

(2016/C 296/53)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Axel Springer SE (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Hamacher och G. Müllejäns)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Stiftung Warentest (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Axel Springer SE

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket "TestBild" – Registreringsansökan nr 4 555 579

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 maj 2016 i ärende R 555/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009
-